ECLI:LV:RPPT:2020:0302.1A68043019.3.S
Lieta Nr. 1A68043019
Arhīva Nr. 1-0160-20/14

SPRIEDUMS
Rīgā 2020. gada 2. martā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnesis Viktors Makucevičs,
rakstveida procesā Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā izskatīja SIA „RT Latvia" sūdzību par Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka p. i. 2019. gada 21. oktobra lēmumu Nr. 1-14.1/5167.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 14. oktobrī Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas (turpmāk arī – Iestāde) inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr. 778887 par to, ka 2019. gada 5. augustā plkst. 03.20 transportlīdzekļa *FORD C-MAX*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk arī – Transportlīdzeklis), vadītāja SIA „RT Latvia", reģistrācijas numurs 40203186127 (turpmāk arī – Sabiedrība), iebrauca īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi.

[1.1] Tādējādi tika pārkāptas Jūrmalas pilsētas domes 2017. gada 12. janvāra saistošo noteikumu Nr. 1 „Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" (turpmāk arī – Noteikumi) 5. punkta prasības un par šo pārkāpumu Sabiedrībai kā transportlīdzekļa turētājai uzlikts naudas sods 50 *euro*.

[2] Nepiekrītot šim lēmumam, 2019. gada 17. oktobrī sūdzību iesniedza Sabiedrība, lūdzot atcelt pieņemto lēmumu pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 43.^{6} pantu, jo pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzekli vadīja cita persona, proti, Sabiedrības darbinieks /pers. A/. To apliecina noslēgtais darba līgums un abpusēji parakstītais transportlīdzekļa pieņemšanas-nodošanas akts.

Tā kā situāciju regulē gan Ceļu satiksmes likums un Noteikumi, kā arī Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumi Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi), jo pirms iebraukšanas Jūrmalā ir izvietotas ceļa zīmes, bet Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 9. pants paredz likuma augstāku juridisko spēku pār Noteikumiem, sods jāpiemēro faktiskajam transportlīdzekļa vadītājam. To noteic arī Satversmes tiesas 2013. gada 28. marta spriedums „Par Ceļu satiksmes likuma 43.^{6} panta trešās, piektās, septītās un astotās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 92. pantam".

[3] Ar Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka p. i. 2019. gada 21. oktobra lēmumu Nr. 1-14.1/5167 (turpmāk arī – Iestādes lēmums) Sabiedrības sūdzība noraidīta.

[3.1] Iestādes lēmumā norādīts, ka, pamatojoties uz 2019. gada 22. augustā saņemto fotofiksācijas izdruku no Jūrmalas pilsētas iebraukšanas nodevas samaksas kontroles informācijas sistēmas *Qliksense* aplikācijas „Notikumu kontrole" (turpmāk arī – Sistēma), 2019. gada 23. augustā uzsākta administratīvā lietvedība pret Sabiedrību par to, ka ar Sabiedrības turējumā esošo Transportlīdzekli iebraukts īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi.

[3.2] 2019. gada 29. augustā Iestāde pasta sūtījumā nosūtīja Sabiedrībai kā Transportlīdzekļa turētājai izsaukumu ierasties tās pārstāvim Iestādē 2019. gada 14. oktobrī plkst. 10.20. Norādītajā datumā Sabiedrības pārstāvis Iestādē neieradās, par neierašanās iemesliem nebija ziņojis, nebija lūdzis atlikt lietas izskatīšanu. Iestāde izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.

[3.3] Citējot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 238.^{1} panta ceturto daļu, 243. panta pirmo daļu, 243.^{1} pantu, 244. pantu, 272. pantu, 286. panta otro daļu, 246. panta pirmo daļu, 205. panta pirmās daļas 3. punktu, 260. panta otro daļu, Noteikumu 5., 8.2., 20., 21., 21.2., 22., 48. un 49. punktu, Iestādes lēmumā norādīts, ka, iebraucot Jūrmalā, ir izvietotas informatīvas ceļa zīmes par Noteikumiem.

Iebraucot Jūrmalā caur Priedaines satiksmes mezglu, saskaņā ar Noteikumu 8.2. apakšpunktu ir uzstādītas video tehniskās kontroles ierīces, kas fiksē transportlīdzekļu iebraukšanu Jūrmalā. Sistēma apstrādā un uzkrāj ar fotokamerām fiksēto transportlīdzekļu datus un atlasa tos transportlīdzekļus, kuri iebraukuši Jūrmalā, nesaņemot caurlaidi, kas turpmāk nepieciešama transportlīdzekļu iebraukšanas īpaša režīma zonā Jūrmalā kontrolei un Noteikumu pārkāpšanas gadījumā - administratīvo sodu piemērošanai.

Saņemot fotofiksācijas, kas norāda uz Noteikumu pārkāpšanu, Iestāde veic to izdruku. Fotofiksācijās skaidri attēlots transportlīdzeklis un tā valsts reģistrācijas numurs, kā arī tās satur ziņas par iebraukšanas Jūrmalā datumu un laiku, un to, kāda fotokamera fiksējusi transportlīdzekli, atspoguļojot to ar GPS koordinātēm.

Transportlīdzeklis pārkāpuma izdarīšanas brīdī neatbilda nevienam no Noteikumu 20. un 21. punkta kritērijiem, kas paredz gadījumus, kad persona no nodevas samaksas ir atbrīvota.

Pārkāpjot Noteikumu 5. punktu, Sabiedrība ir apdraudējusi ar Noteikumiem aizsargātās intereses. Tā kā administratīvā pārkāpuma subjekts ir juridiska persona, nav nepieciešams un tiesisks pamats vērtēt Sabiedrības attieksmi pret izdarīto administratīvo pārkāpumu. Tādējādi konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[3.4] Attiecībā uz Sabiedrības sūdzībā norādīto par tiesību aktu piemērošanas hierarhiju, Iestāde norādīja, ka Noteikumi ir pieņemti saskaņā ar likumu „Par pašvaldībām" 43. panta pirmās daļas 13. punktu, tie ir saistoši jebkurai fiziskai un juridiskai personai attiecīgajā administratīvajā teritorijā. Citējot Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 2. pantu, Iestādes lēmumā norādīts, ka Noteikumu publicēšana laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" tos padara saistošus Sabiedrībai.

Tiesiskās attiecības, kad Sabiedrība ar Transportlīdzekli iebrauc Jūrmalā laika periodā, kad par to ir jāmaksā nodeva, regulē Noteikumi un Latvijas APK. Pamats, lai sauktu personu pie administratīvās atbildības, ir noteikts Noteikumu 49. punktā, nevis Ceļu satiksmes likumā. Sabiedrība atsaucas uz Ceļu satiksmes likuma 43.^{6} pantu, kurš regulē ceļu satiksmes drošību, taču Noteikumu mērķis nav ceļu satiksmes drošība, bet tranzīta satiksmes

ierobežošana caur Jūrmalas pilsētas teritoriju, veicinot videi draudzīgāku transportlīdzekļu izmantošanu. Sabiedrība tiek saukta pie atbildības par Noteikumu pārkāpumu, neizpildot pienākumu samaksāt nodevu, nevis par ceļu satiksmes drošības apdraudējumu.

[3.5] Atbilstoši Noteikumu 49. punktam pie administratīvās atbildības saucams vai nu transportlīdzekļa, ar kuru izdarīts pārkāpums, īpašnieks vai turētājs. Atsaucoties uz Latvijas APK 8. pantu, Iestāde, pamatojoties uz saņemtajām ziņām par Transportlīdzekli, konstatēja, ka pie atbildības saucama Transportlīdzekļa turētāja. Norādītās ziņas par /pers. A/ kā faktisko Noteikumu pārkāpuma izdarītāju neatbrīvo Sabiedrību no administratīvās atbildības par Noteikumu pārkāpumu. Ceļu satiksmes likuma 1. panta 25. punktā paredzēta transportlīdzekļa turētāja definīcija, kuras tvērumā /pers. A/ nav kvalificējams kā Transportlīdzekļa turētājs Ceļu satiksmes likuma un Noteikumu tvērumā. Tādējādi pie administratīvās atbildības saucama Sabiedrība.

[3.6] Iestādes lēmumā norādīts, ka Noteikumu mērķis ir vērsts uz to, lai mazinātu satiksmes plūsmu caur pilsētas centru, kurā atrodas daudzi kultūrvēsturiskie pieminekļi, kurortoloģijas objekti, iecienītas atpūtas vietas un viesu izmitināšanas mītnes, veicināt videi draudzīgāku transportlīdzekļu izmantošanu, nodrošināt tūrisma, kūrorta, infrastruktūras attīstību (skat. *Jūrmalas pilsētas pašvaldības mājas lapa. Kāpēc Jūrmalā ir iebraukšanas nodeva normatīvie akti. Pieejams: https://www.jurmala.lv/lv/sabiedriba/caurlaides_2018/56996-kapec-jurmala-ir-iebrauksanas-nodeva-normativie-akti*). Nodevas līdzekļus uzskaita pilsētas budžetā. Noteikumu mērķis sasniedzams tikai ievērojot Noteikumos noteiktās prasības.

[3.7] Citējot Latvijas APK 22. pantu un atsaucoties uz 1. pantu, Iestādes lēmumā norādīts, ka sodam ir ne tikai preventīvs, bet arī audzinošs raksturs. Samērīguma princips ietver izraudzīto līdzekļu noteikšanu tiesību aktos un to leģitīmo mērķi, koncentrējoties uz indivīda un sabiedrības interešu samērošanu.

Lai noskaidrotu, vai samērīguma princips ir ievērots, jāiestājas apstākļiem, kuros labums, ko gūst sabiedrība, ir lielāks par tiesību ierobežojumu personai.

Noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu Noteikumu ievērošanu un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu. Uzliktais sods atbilst soda mērķim, pilda gan sodošu, gan preventīvu funkciju.

Noteikumos ietverta prasība noteiktā periodā veikt iebraukšanas nodevas samaksu, lai mazinātu satiksmi caur Jūrmalas pilsētas teritoriju, kurā atrodas daudzi kultūrvēsturiski pieminekļi, kurortoloģijas objekti, un veicinātu videi draudzīgāku transportlīdzekļu izmantošanu, nodrošinot tūrisma, kūrorta, infrastruktūras attīstību.

Atsaucoties uz Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2012. gada 28. decembra spriedumu lietā Nr. 1422110120, Iestāde norāda, ka par normatīvajos aktos noteikto prasību un pienākumu nepildīšanu piemēro administratīvo sodu. Ja normatīvie akti paredz konkrētu kārtību, tad visiem šāda noteiktā kārtība ir obligāta un neviens nevar atsaukties, ka par to nav zinājis, nejauši aizmirsis vai pastāvējuši citi apstākļi, lai neievērotu tiesību normās noteiktās prasības. Tāpat norādīts, ka netika konstatēti apstākļi atbilstoši Latvijas APK 33. panta pirmajai un trešajai daļai.

[3.8] Iestādes lēmumā norādīts, ka Sabiedrības vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierādīta ar administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr. 778887, izdruku no Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvās sistēmas, *Lursoft* izdruku, fotofiksācijas izdruku no Sistēmas un izdruku no *Doclogix* par administratīvās lietvedības uzsākšanu, izdruku no *Qliksense* aplikācijas „Notikumu kontrole". Sabiedrība pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un sodīta.

[4] Par Iestādes lēmumu sūdzību iesniedza Sabiedrība, lūdzot to atcelt.

[4.1] Papildus sākotnējā sūdzībā norādītajam par administratīvā pārkāpuma protokolu, norādīts, ka Sabiedrība atkārtoti uzsver tiesību aktos paredzēto pienākumu sodīt faktisko transportlīdzekļa vadītāju. Iestāde nav ņēmusi vērā norādīto argumentu par Ceļu satiksmes noteikumu un Satversmes tiesas sprieduma piemērošanu.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, tiesa atzīst, ka Sabiedrības sūdzība nav pamatota un ir noraidāma, bet Iestādes lēmums atstājams negrozīts.

[5.1] Latvijas APK 289.[12] panta pirmā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt;

2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.[12] pantā paredzētos gadījumus, kas būtu pamats neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem atcelt iestādes lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei.

[6] Saskaņā ar Latvijas APK 286. panta otro daļu augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas Iestādes lēmumā norādītajai motivācijai, tāpēc spriedumā neizklāsta izvērstus argumentus, jo tie atkārtotu sprieduma aprakstošajā daļā izklāstīto Iestādes lēmuma motivāciju.

Tāpat tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums ir pietiekami motivēts, tajā veikta lietas faktisko apstākļu un lietas materiālos esošo pierādījumu analīze, izdarot pamatotus secinājumus par lietas faktiskajiem apstākļiem.

[7] Izvērtējot Sabiedrības sūdzību, tiesa uzskata, ka papildus Iestādes lēmumā minētajam ir norādāms turpmākais.

[8] Sabiedrība sūdzībā norādījusi, ka šajā gadījumā situāciju regulē gan Ceļu satiksmes likums, gan arī Noteikumi. Ievērojot to, ka Ceļu satiksmes likumam ir augstāks juridiskais spēks, piemērojams Ceļu satiksmes likuma regulējums attiecībā uz pārkāpumu izdarījušās personas noskaidrošanu.

[8.1] No Sākotnējā lēmuma izriet, ka Sabiedrība ir saukta pie administratīvās atbildības par Noteikumu 5. punkta pārkāpumu.

Noteikumu 5. punkts noteic, ka laika periodā no kalendārā gada 1. aprīļa līdz 30. septembrim transportlīdzekļiem atļauts iebraukt īpaša režīma zonā Jūrmalā, ja iebraukšanas dienā saņemta caurlaide, izņemot šo noteikumu 20. punktā noteiktos gadījumus. Šajā gadījumā nav konstatējams, ka Sabiedrības turējumā esošajam transportlīdzeklim būtu piemērojami Noteikumu 20. punktā paredzētie izņēmumi.

Savukārt Noteikumu 49. punkts noteic, ka par šo noteikumu 5.punkta pārkāpšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa īpašniekam vai turētājam piecdesmit *euro*.

[8.2] Latvijas APK 5. pants noteic, ka pašvaldību domes ir tiesīgas izdot saistošos noteikumus un paredzēt administratīvo atbildību par to pārkāpšanu likumā „Par pašvaldībām" noteiktajos gadījumos.

Noteikumi izdoti tajā skaitā saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 43. panta pirmās daļas 13. punktu, kas noteic, ka dome ir tiesīga izdot saistošus

noteikumus, paredzot administratīvo atbildību par to pārkāpšanu, ja tas nav paredzēts likumos, par citiem likumos un Ministru kabineta noteikumos paredzētajiem jautājumiem.

Atbilstoši Noteikumu 2. punktam noteikumu mērķis ir ierobežot tranzīta satiksmi caur Jūrmalas pilsētas teritoriju un veicināt videi draudzīgāku transportlīdzekļu izmantošanu. No nodevas samaksas iekasētos līdzekļus uzskaita pilsētas pamatbudžetā un izlieto tūrismam un kūrorta attīstībai labvēlīgas vides radīšanai, vides aizsardzībai, kultūras pieminekļu aizsardzībai, kā arī sabiedriskās kārtības un drošības nodrošināšanai.

Savukārt Noteikumu 48. punkts paredz, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas amatpersonas kontrolē šo noteikumu prasību izpildi, sastāda administratīvā pārkāpuma protokolus un uzliek administratīvos sodus par šo noteikumu pārkāpšanu. No minētā secināms, ka pašvaldība ir deleģējusi tai noteiktās tiesības kontrolēt Noteikumu ievērošanu Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijai.

Tiesa nevar piekrist Sabiedrības sūdzībā norādītajam, ka šajā gadījumā būtu piemērojams Ceļu satiksmes likuma regulējums, lai sodu piemērotu Transportlīdzekļa vadītājam, jo lietā tika konstatēts nevis ceļu satiksmi regulējošo normatīvo aktu pārkāpums, bet gan pašvaldības saistošu noteikumu pārkāpums.

[8.3] Ceļu satiksmes likuma 2. pants noteic, ka šā likuma mērķis ir:

1) noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu;

2) regulēt mehānisko transportlīdzekļu īpašuma, turējuma un lietošanas tiesību iegūšanu, kā arī transportlīdzekļu īpašnieku, turētāju un lietotāju atbildību.

Tātad minētā likuma noteikumi nav piemērojami, lai konstatētu Noteikumu pārkāpumu, jo tā 2. pants paredz noteiktus mērķus, kuru sasniegšanai likums tika pieņemts. Šajā regulējumā nav paredzēta Noteikumu izpildes kontrolēšana.

[8.4] Arī šķietamā līdzība regulējumā, kas paredz tehnisko līdzekļu izmantošanu pārkāpuma konstatēšanai, šajā gadījumā nevar būt par pamatu atzīt, ka lietas izskatīšanā piemērojams Ceļu satiksmes likums.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{6} panta noteikumi paredz gadījumus, kad piemērojams administratīvais sods par pārkāpumiem, kas fiksēti ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas un videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli. Minētā likuma 43. pants noteic, ka, lai garantētu ceļu satiksmes drošību un aizsargātu cilvēku dzīvību, veselību un mantu, par ceļu satiksmes drošību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpšanu personas saucamas pie administratīvās atbildības. Tādējādi minētais regulējums paredz, ka gadījumā, ja kāds pārkāpj Ceļu satiksmes likuma 2. pantā nostiprinātos likuma mērķus, par šādām darbībām persona saucama pie administratīvās atbildības.

Savukārt Iestāde šajā gadījumā nav konstatējusi pārkāpumu ar tehniskajiem līdzekļiem, jo Sistēma konstatē tikai apstākli, ka transportlīdzeklis ir šķērsojis Jūrmalas pilsētas administratīvo robežu. Noteikumu 5. punkta pārkāpums tiek konstatēts *post factum*, tas ir, kad Iestādei no Sistēmas tiek nosūtīti tajā esošie dati (sk. Iestādes lēmuma 1. lapas pirmo rindkopu) un tie tiek pārbaudīti. Iestāde pārbauda nevis tikai to, ka ar kādu noteiktu transportlīdzekli tiek iebraukts Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, bet to, vai šim transportlīdzeklim ir spēkā esoša atļauja iebraukšanai. Tātad tehniskie līdzekļi fiksē tikai vienu no diviem apsvērumiem, kuri jāizvērtē, vai ir pieļauts Noteikumu pārkāpums.

[8.5] Atbilstoši Latvijas APK 7. panta pirmās un otrās daļas noteikumiem nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Savukārt Latvijas APK 9. panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

No minētā izriet, lai konstatētu administratīvo pārkāpumu, nepieciešams konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnēja apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to, no vienas puses, institūcija, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu lietā, izvērtē, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības. Savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu (piemēram, sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus). Līdz ar to lēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāpieņem par tiem faktiem, kas norādīti protokolā – jaunu faktu norādīšana lēmumā varētu pārkāpt personas procesuālās tiesības (skat. plašāk *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 25. aprīļa spriedumu lietā Nr. SKA-157/2007*).

Tiesa atzīst, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Tātad pārkāpums var tikt uzskatīts par administratīvo pārkāpumu, ja konstatē konkrētu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu. Objekts ir tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums, objektīvā puse raksturo kā izdarīts administratīvais pārkāpums, subjekts ir persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, subjektīvā puse ir vainojama darbība (skat. plašāk *Augstākās tiesas 2006. gada 22. decembra spriedumu lietā Nr. SKA-571/2006, 2008. gada 26. maija spriedumu lietā Nr. 252/2008*).

Atzīstams, ka, konstatējot administratīvo pārkāpumu, tas ir iestādes, kura ir veikusi lietvedību un sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu, pienākums konkrēti norādīt administratīvā pārkāpuma protokolā, kādas darbības persona ir veikusi un kā izpaudies administratīvais pārkāpums, par kura izdarīšanu administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts, kvalificējot pēc konkrēta Latvijas APK paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva, gan iegūt pierādījumus, kas to apliecina. Savukārt tiesai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir jāvērtē, vai lietā esošie pierādījumi un ziņas par administratīvo pārkāpumu, kuras ir savākusi iestāde, kura veikusi lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, ir pietiekamas administratīvā pārkāpuma sastāva konstatēšanai personas darbībās, nevis pēc savas iniciatīvas vākt un piemeklēt papildus faktus, lai personas darbībās konstatētu administratīvo pārkāpumu.

Šajā gadījumā tiesa konstatē, ka ziņas par to, ka ar Transportlīdzekli pārvietojas Sabiedrības darbinieks, Iestādes rīcībā nonāca tikai tad, kad tika pārsūdzēts administratīvā pārkāpuma protokols ZZ Nr. 778887. Turklāt Noteikumu 49. punkts šajā gadījumā paredz speciālo subjektu, kurš saucams pie administratīvās atbildības – transportlīdzekļa īpašnieks vai turētājs. Ievērojot to, ka Transportlīdzeklis nodots turējumā Sabiedrībai, par ko izdarīta attiecīga atzīme Ceļu satiksmes drošības direkcijas uzturētajā reģistrā, tiesa atzīst, ka šajā gadījumā Iestāde pamatoti konstatējusi personu, kura saucama pie administratīvās atbildības par Noteikumu prasību neievērošanu.

[8.6] Attiecībā uz Sabiedrības iesniegto 2019. gada 4. aprīļa darba līgumu tiesa norāda, ka minētais dokuments apliecina, ka /pers. A/ ir Sabiedrības darbinieks.

Darba līgumam 2019. gada 4. aprīlī tika pievienots pielikums Nr. 1, ar kuru Sabiedrība nodeva /pers. A/ Transportlīdzekli, POS termināļu un mobilo telefonu.

Tiesa atzīst, ka minētie pierādījumi apliecina to, ka Transportlīdzeklis tika nodots /pers. A/, bet tas neapliecina, ka tieši minētā persona vadījusi Transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā ZZ Nr. 778887 norādītajā laikā un vietā.

Šajā gadījumā tiesa atzīst par nepieciešamu atzīmēt, ka Sabiedrībai bija paziņots par lietas izskatīšanu Iestādē, taču Sabiedrība

nebija ieradusies Iestādē un sniegusi paskaidrojumus par lietas faktiskajiem apstākļiem. Sabiedrībai par lietas izskatīšanu Iestādē bija paziņots savlaicīgi, nosūtot paziņojumu 2019. gada 29. augustā uz Sabiedrības juridisko adresi, tajā skaitā izskaidrojot Latvijas APK 260. pantā noteiktās personas tiesības.

Gadījumā, ja Transportlīdzekli bija vadījusi Sabiedrības norādītā persona, Sabiedrībai bija pašai jānodrošina, lai minētā persona ierodas ar attiecīgiem pierādījumiem (darba līgumu un tā pielikumu) Iestādē un šos apstākļus norāda, kas būtu par pamatu Iestādei izpildīt Latvijas APK 7. un 9. panta noteikumus, konstatējot atbilstošo subjektu, kurš izdarījis attiecīgo administratīvo pārkāpumu. Pretējā gadījumā Iestādei bija pietiekams pamats uzskatīt, ka Sabiedrība kā Noteikumu 49. punktā noteiktais speciālais subjekts ir saucams pie atbildības.

Tādejādi Sabiedrības norādītie apsvērumi attiecībā uz pārkāpēju šajā gadījumā nav ņemami vērā.

[8.7] Turklāt tiesa norāda, ka šajā gadījumā šāda rīcība nekādā veidā neietekmē personas nevainīguma prezumpciju, jo Sabiedrība par izskatāmo lietu bija savlaicīgi un pienācīgā kārtā informēta un viņai bija iespēja Iestādi informēt par faktiskajiem apstākļiem uz pārkāpuma izdarīšanu pirms administratīvā pārkāpuma protokola ZZ Nr. 778887 sastādīšanas.

[8.8] Līdz ar minēto tiesa atzīst, Iestāde pamatoti konstatējusi, ka tieši Sabiedrība ir saucama pie administratīvās atbildības, jo administratīvā pārkāpuma protokolā ZZ Nr. 778887 norādītajā laikā un vietā Sabiedrības turējumā esošais Transportlīdzeklis bija iebraucis Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā un tam nebija nodrošināta nepieciešamā Noteikumu 5. punktā paredzētā atļauja.

[8.9] Attiecībā uz Sabiedrības sūdzībā norādīto, ka šajā gadījumā jāņem vērā Satversmes tiesas 2013. gada 28. marta spriedumā lietā Nr. 2012-15-01 „Par Ceļu satiksmes likuma 43.^{6} panta trešās, piektās, septītās un astotās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 92.pantam" izdarītie secinājumi, tiesa norāda, ka šī spriedumā norādītie apsvērumi ir ņemti vērā, grozot Ceļu satiksmes likuma normas ar 2013. gada 21. novembra likumu „Grozījumi Ceļu satiksmes likumā", kas stājās spēkā 2013. gada 26. decembrī.

[9] Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. *Senāta 2010. gada 11. marta sprieduma lietā Nr. SKA-66/2010 14. punktu, 2012. gada 21. februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-186/2012 10.punktu, 2013. gada 1. jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-584/2013 10. punktu*).

Ņemot vērā minēto, tiesa nevērtē pārējos Sabiedrības sūdzībā norādītos argumentus, jo tie nav atzīstami par nozīmīgiem no tiesību viedokļa šīs lietas izskatīšanā, kā arī tie neietekmē tiesas izdarītos secinājumus attiecībā uz lietas faktiskajiem apstākļiem un lietas materiālos esošajiem pierādījumiem.

[10] Papildus tiesa norāda, ka ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 7. novembra spriedumu lietā Nr. 1A68027219 tika izskatīta līdzīga Sabiedrības sūdzība par līdzīgiem faktiskajiem apstākļiem. Izskatot Sabiedrības apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 7. novembra spriedumu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija ar 2020. gada 13. janvāra spriedumā lietā Nr. 104AA-28-20/11 norādīja, ka Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa devusi pamatotu novērtējumu faktiskajiem apstākļiem lietā, noraidot Sabiedrības sūdzību, atzīstot, ka Sabiedrība, nevis Noteikumu 49. punktā norādītais speciālais subjekts, ir atbildīgs par Noteikumu pārkāpumu.

Izskatot Sabiedrības sūdzību par Iestādes lēmumu, tiesa ņem vērā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2020. gada 13. janvāra lēmumā lietā Nr. 104AA-28-20/11 norādīto.

[10] Apkopojot visu iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka lietā pierādīta Sabiedrības vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā par Noteikumu 5. punkta pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Noteikumu 49. punktā. Savukārt Sabiedrības sūdzībā norādītie argumenti nevar būt par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai.

Tādējādi tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums ir atstājams negrozīts, bet Sabiedrības sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktu, tiesa

nosprieda

SIA „RT Latvia", reģistrācijas numurs 40203186127, sūdzību noraidīt, bet Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka p. i. 2019. gada 21. oktobra lēmumu Nr. 1-14.1/5167 atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2020. gada 26. martā.

Tiesnesis Viktors Makucevičs